

Λευκωσία, Κύπρος, 27 Φεβρουαρίου 2015

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Γραμματεία
Rue du Fort Niedergrunewald
L-2925 LUXEMBOURG

Η εγγραφή στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου
φέρει τον αριθμό 985731
Λοιξημβούργο, 05.03.2015
Τηλεοπτικό μέσο: 271215
Κατατέθηκε στις 4/3/15 Κύριος υπόλληλος διαιρέσεως

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΑΙΤΗΣΗ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ

Του

Μαρίνου Νικολάου, Μετεώρων 3, 2032 Στρλοβολος,
Λευκωσία, Κύπρος

Αναιρεσείοντος

Νομίμως εκπροσωπουμένου υπό των δικηγόρων κ.κ. Ευστάθιο Κ. Ευσταθίου,
Κωνσταντίνο Ευσταθίου και Κατερίνα Λιασίδου του Δικηγορικού Γραφείου
Ευστάθιου Κ. Ευσταθίου, Λεωφόρος Στασίνου και Κρήτης 2, 3^{ος} όροφος, 1060
Λευκωσία, Κύπρος ή Τ.Θ. 21182, 1503 Λευκωσία Κύπρος, τηλέφωνο:
+35722755109, +35722755188, φαξ: +35722753450, email

εναντίον

1. **Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας**, Eurotower, Kaiserstrasse 29,
DE-60311 Frankfurt am Main Deutschland
2. **Ευρωπαϊκής Επιτροπής**, Rue de la Loi 200, 1048 Bruxelles, BE

Αναιρεσίβλητοι

Αίτηση αναιρέσεως κατά της Αποφάσεως/Διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου της 16^{ης} Οκτωβρίου 2014 στην Υπόθεση T-331/13, Μαρίνος Νικολάου κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής και Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, δια της οποίας το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της αναιρεσίοντος / προσφεύγοντος, η οποία είχε ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της δηλώσεως της Ευρωομάδας της 25^{ης} Μαρτίου 2013 σχετικά, μεταξύ άλλων, με την αναδιάρθρωση του τραπεζικού τομέα στην Κύπρο, ως απαράδεκτη και διέταξε την αναιρεσίοντα / προσφεύγοντα να καταβάλει τα δικαστικά έξοδα.

Η διενέργεια επιδόσεων μπορεί να πραγματοποιείται μέσω τηλεομοιοτυπίας (φαξ); στον αριθμό: +35722753450 ή στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

[REDACTED] ή ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Λεωφόρος Στασίνου και Κρήτης 2, 3^{ος} όροφος, 1060 Λευκωσία, Κύπρος ή ταχυδρομικώς στην Ταχυδρομική Θυρίδα Τ.Θ. 21182, 1503 Λευκωσία, Κύπρος συμφώνως των σχετικών Κανονισμών διαδικασίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η πληρεξουσιότητα του αναιρεσίοντος / προσφεύγοντος παρασχέθηκε με το πληρεξούσιο ημερομηνίας 9.12.2014 (**Παράρτημα 1**).

Η παρούσα Αίτηση Αναίρεσης είναι εμπρόθεσμη και ασκείται εμπρόθεσμα καθότι η αναιρεσιβαλλόμενη Απόφαση / Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 16^{ης} Οκτωβρίου 2014 στην Υπόθεση T-331/13 επιδόθηκε στους δικηγόρους του αναιρεσίοντος την 19^η Δεκεμβρίου 2014 μέσω τηλεομοιοτυπίας (φαξ). Η παρούσα Αίτηση Αναίρεσεως καταχωρείται εντός της προθεσμίας των δύο μηνών και δέκα ημερών από την κοινοποίηση και/ή επίδοση της αναιρεσιβαλλόμενης Αποφάσεως / Διατάξεως.

Αιτήματα

Ο αναιρεσίοντας αιτείται από το Δικαστήριο ως ακολούθως:

Πίστον
True

1. Αναίρεση της Διατάξεως και/ή της Αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 16^{ης} Οκτωβρίου 2014 στην Υπόθεση T-331/13, σύμφωνα με την οποία η ως άνω Υπόθεση απορρίφθηκε ως απαράδεκτη, αποδεχόμενη την Ένσταση Απαραδέκτου η οποία είχε υποβληθεί δυνάμει του άρθρου 114 του κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Η ως άνω απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου είναι κατά νόμο και/ή νομικώς εσφαλμένη καθότι αντίκειται στην Αρχή της Δίκαιης Δίκης, της Αρχής της Νομιμότητας και στην Αρχή της Ισότητας ιδίως για τους πιο κάτω λόγους:

(α) Η απόφαση παρερμήνευσε και/ή ερμήνευσε πλημμελώς τα γεγονότα της υπόθεσης τα οποία και υπήγαγε κατά τρόπο εσφαλμένο στον Κανόνα Δικαίου της Αρχής της Δίκαιης Δίκης, της Αρχής της Νομιμότητας και της Αρχής σύμφωνα με την οποία το Δικαστήριο θα έπρεπε να είχε απαντήσει στο ερώτημα ποίος τελικώς είναι ο εκδώσας την απόφαση περί απομείωσης των καταθέσεων (*bail in*) και παρεμφερώς ποίος προκάλεσε ή απαίτησε ή επέβαλε την απομείωση καταθέσεων ή/και ποίος προκάλεσε ή απαίτησε ή επέβαλε την υιοθέτηση της απομείωσης καταθέσεων από τις Κυπριακές Αρχές ιδίως μέσω των Διαταγμάτων υπ' αριθμό 103 και 104, τα οποία περιγράφονται στο κείμενο της απόφασης (σκέψεις 18 – 23 περιλαμβανομένων), ή/και ποίος εξήρτησε την παροχή της βοήθειας (*assistance*) προς την Κυπριακή Δημοκρατία από την υιοθέτηση και την εφαρμογή της απομείωσης καταθέσεων.

(β) Μη πράττοντας τούτο, η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου πάσχει από πλημμελή αιτιολόγηση και/ή αποκαλύπτει μέσω της πλημμελούς αιτιολόγησης ότι το Δικαστήριο απέτυχε να προσδιορίσει και να αποδώσει τις νομικές συνέπειες του γεγονότος ότι η Κυπριακή Δημοκρατία δεν ενήργησε μόνη της ούτε και αποτελούσε η απομείωση καταθέσεων κυριαρχική επιλογή των Οργάνων της Κυπριακής Δημοκρατίας, αλλά ήταν αποτέλεσμα των όρων και προϋποθέσεων

που επιβλήθηκαν από του αναιρεσιβλήτους μέσω της Ευρωομάδας και/ή μέσω της απόφασης της Ευρωομάδας υπό μορφή «Συμφωνίας» ("Agreement").

(γ) Το Δικαστήριο δεν εξέτασε και/ή διέπραξε το λάθος να μην αποτιμήσει ορθώς και με βάση τις Γενικές Αρχές Δικαίου, ότι με βάση τα χαρακτηριστικά και γεγονότα της υπόθεσης, τη δομή της Ευρωομάδας, τον τρόπο λειτουργίας της Ευρωομάδας και στο γεγονός ότι στη σύνθεση της Ευρωομάδας προβλέπεται η συμμετοχή τόσο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής όσο και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, η Ευρωομάδα δεν αποτελεί παρά το μέσο με βάση το οποίο τόσο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή όσο και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αποφάσισαν επί του θέματος της απομείωσης και/ή της παροχής δανείου και/ή βοήθειας (assistance) προς την Κυπριακή Δημοκρατία. Η ως άνω απόφαση των αναιρεσιβλήτων έλαβε χώρα μέσω της προσβαλλόμενης Δήλωσης της Ευρωομάδας ημερομηνίας 25 Μαρτίου 2013 και/ή μέσω αυτού που η ίδια η Δήλωση προεβλεπε και επέβαλλε, δηλαδή την υπό της Κυπριακής Δημοκρατίας υιοθέτηση και/ή λήψη διαβημάτων προς υλοποίηση της απομείωσης των καταθέσεων ασχέτως του τύπου αυτής και ασχέτως της χρήσης των λέξεων «Συμφωνία», «Δήλωση», «Σημείωση» και άλλες που περιέχονται στην προσβαλλόμενη Δήλωση της Ευρωομάδας.

2. Αναίρεση του ευρήματος του Δικαστηρίου περί επιτυχίας της Ενστάσεως απαραδέκτου και ειδικότερο του ευρήματος ότι «οι δηλώσεις της Ευρωομάδας δεν δύνανται να θεωρηθούν πράξεις που προορίζονται να παραγάγουν έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων» (σκέψη 53 της απόφασης) και κατά συνέπεια έναντι του αναιρεσίοντος και ότι με την προσβαλλόμενη Δήλωση η Ευρωομάδα «εξέθεσε σε πολύ γενικές γραμμές ορισμένα μέτρα που συμφωνήθηκαν σε πολιτικό επίπεδο με την Κυπριακή Δημοκρατία» (σκέψη 56 της απόφασης).

Το ως άνω εύρημα του Δικαστηρίου είναι νομικώς εσφαλμένο καθότι, ως η ίδια η απόφαση αναφέρει (σκέψη 54), το Δικαστήριο ερμήνευσε το γράμμα της προσβαλλόμενης Δήλωσης (κατά τρόπο προφανώς εσφαλμένο) υπό το φως των

σκέψεων 41-45 και 46-50 και 51-53 της απόφασης κατά τρόπο ώστε να υιοθετήσει τη θέση των αναιρεσιβλήτων.

3. Αναίρεση της Διατάξεως και/ή της Απόφασης του Δικαστηρίου η οποία καταλόγισε την απομείωση των καταθέσεων στην Κυπριακή Δημοκρατία χωρίς να καταλογίζει οποιαδήποτε συμπεριφορά ή πράξη ή απόφαση είτε στην Ευρωομάδα είτε στους αναιρεσιβλήτους είτε στους τελευταίους μέσω της Ευρωομάδας, καθότι αυτή η Διάταξη του Δικαστηρίου είναι νομικώς εσφαλμένη υπό την έννοια ότι δεν εξέτασε το νομικό και/ή τον πραγματικό δεσμό μεταξύ των αναιρεσιβλήτων και της Ευρωομάδας, δεν αποφάσισε επί του θέματος της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της απομειώσεως ως πράξης εκτελέσεως και της προγενέστερης αποφάσεως περί τούτου ούτε και εξέτασε ποιος ήταν ο αληθής υπεύθυνος της αποφάσεως περί απομειώσεως καταθέσεων με βάση την Αρχή του Legal causation και το κριτήριο του αληθούς υπαιτίου (true author test).

4. Αναίρεση της καταδίκης του αναιρεσείοντος στα έξοδα της υπόθεσης.

Λόγοι Αναιρέσεως, επιχειρήματα και συνοπτική έκθεση

Προς υποστήριξη της Αιτήσεως Αναιρέσεως, ο αναιρεσείοντας προβάλλει τους πιο κάτω λόγους και επιχειρήματα καθώς και συνοπτική έκθεση εκάστου λόγου.

1. **Πρώτος λόγος** αντλούμενος από τη θέση του αναιρεσείοντος ότι η απόφαση πάσχει από πλημμελή αιτιολογία η οποία και αποκαλύπτει την νομική και πραγματική παρερμηνεία περί του πραγματικού εκδώσαντος την απόφαση περί απομείωσης των καταθέσεων (bail in) Οργάνου ή/και του ποίος είχε προκαλέσει ή απαιτήσει ή επιβάλει την απομείωση καταθέσεων ή/και ποίος είχε προκαλέσει ή απαιτήσει ή επιβάλει την υιοθέτηση της απομείωσης καταθέσεων από τις Κυπριακές Αρχές ιδίως μέσω των Διαταγμάτων υπ' αριθμό 103 και 104, τα οποία περιγράφονται στο κείμενο της απόφασης (σκέψεις 18 – 23 περιλαμβανομένων), ή/και ποίος εξήρτησε την παροχή της βοήθειας (assistance)

προς την Κυπριακή Δημοκρατία από την υιοθέτηση και την εφαρμογή της απομείωσης καταθέσεων.

(α) Δεν εξετάστηκε επαρκώς και/ή καθόλου ότι με βάση τα ίδια τα περιστατικά της υπόθεσης αλλά και το πραγματικό υλικό που είχε ενώπιον του το Δικαστήριο η Κυπριακή Δημοκρατία δεν είχε ενεργήσει μόνη της ούτε και αποτελούσε η απομείωση καταθέσεων επιλογή των Οργάνων της Κυπριακής Δημοκρατίας, αλλά ήταν αποτέλεσμα των όρων και προϋποθέσεων που επιβλήθηκαν από του αναιρεσιβλήτους μέσω της Ευρωομάδας και/ή μέσω της απόφασης της Ευρωομάδας υπό μορφή «Συμφωνίας» ("Agreement").

(β) Το Δικαστήριο δεν εξέτασε και/ή διέπραξε το λάθος να μην αποτιμήσει ορθώς και με βάση τις Γενικές Αρχές Δικαίου, ότι με βάση τα χαρακτηριστικά και γεγονότα της υπόθεσης, η Ευρωομάδα δεν μπορούσε και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ένα φόρουμ συζητήσεων απλώς. Είναι γεγονός ότι στην Ευρωομάδα δεν έχουν εκχωρηθεί ούτε μεταβιβασθεί αρμοδιότητες των αναιρεσιβλήτων. Αντί το γεγονός αυτό να οδηγήσει το Δικαστήριο στην απόφαση ότι η Ευρωομάδα δεν αποτελεί παρά το μέσο δια του οποίου τόσο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή όσο και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αποφασίζουν επί των ειδικών θεμάτων που αφορούν είτε στον ΕΜΣ είτε σε θέματα χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, διέπραξε το λάθος να μην εξετάσει τα πιο πάνω ούτε και τη δομή της Ευρωομάδας, τον τρόπο λειτουργίας της Ευρωομάδας και στο γεγονός ότι στη σύνθεση της Ευρωομάδας προβλέπεται η συμμετοχή τόσο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής όσο και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

(γ) Η Ευρωομάδα δεν αποτελεί παρά το μέσο με βάση το οποίο τόσο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή όσο και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αποφάσισαν επί του θέματος της απομείωσης και/ή της παροχής δανείου και/ή βοήθειας (assistance) προς την Κυπριακή Δημοκρατία. Η ως άνω απόφαση των αναιρεσιβλήτων έλαβε χώρα μέσω της προσβαλλόμενης Δήλωσης της Ευρωομάδας ημερομηνίας 25 Μαρτίου 2013 και/ή μέσω αυτού που η ίδια η

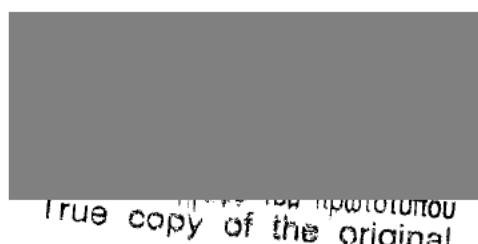
Δήλωση προέβλεπε και επέβαλλε, δηλαδή την υπό της Κυπριακής Δημοκρατίας υιοθέτηση και/ή λήψη διαβημάτων προς υλοποίηση της απομείωσης των καταθέσεων ασχέτως του τύπου αυτής και ασχέτως της χρήσης των λέξεων «Συμφωνία», «Δήλωση», «Σημείωση» και άλλες που περιέχονται στην προσβαλλόμενη Δήλωση της Ευρωομάδας.

(δ) Ουδόλως εξετάστηκε από το Δικαστήριο η θέση του αναιρεσίοντος ότι ο Διοικητής της Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου, ο οποίος είχε εκδώσει τα διατάγματα υπ' αριθμό 103 και 104, τα οποία περιγράφονται στο κείμενο της απόφασης (σκέψεις 18 – 23 περιλαμβανομένων) και/ή είχε προκαλέσει την έκδοση αυτών, εφάρμοσε κυριολεκτικώς τις αποφάσεις των αναιρεσιβλήτων μέσω της Ευρωομάδας αλλά και αποτελούσε και αποτελεί μέρος του δικτύου των Διοικητών της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας υπό περιστάσεις οι οποίες επιτρέπουν τον καταλογισμό των πράξεων και/ή των παραλείψεων του στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

2. **Δεύτερος λόγος** αντλούμενος από το εσφαλμένο εύρημα ότι «οι δηλώσεις της Ευρωομάδας δεν δύνανται να θεωρηθούν πράξεις που προορίζονται να παραγάγουν έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων» (σκέψη 53 της απόφασης) και κατά συνέπεια έναντι του αναιρεσίοντος και ότι με την προσβαλλόμενη Δήλωση η Ευρωομάδα «εξέθεσε σε πολύ γενικές γραμμές ορισμένα μέτρα που συμφωνήθηκαν σε πολιτικό επίπεδο με την Κυπριακή Δημοκρατία» (σκέψη 56 της απόφασης).

(α) Υιοθετείται κατ' αρχή η επιχειρηματολογία του πρώτου λόγου η οποία αφορά στη γενικότερη απόφαση και/ή διάταξη του Δικαστηρίου η οποία αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας Αιτήσεως Αναιρέσεως.

(β) Περαιτέρω, εκτίθενται συνοπτικώς και τα πιο κάτω:

- i. Το Δικαστήριο εσφαλμένως απέρριψε τη θέση του αναιρεσίοντος ότι ανεξαρτήτως του τύπου ή της μορφής την οποίαν μπορεί να λάβει η οποιαδήποτε απόφαση της Ευρωομάδας, στην προκειμένη περίπτωση η προσβαλλόμενη απόφαση της Ευρωομάδας αποτελεί πράξη προσβλητή καθότι είναι αυτή η οποία παρήγαγε τις έννομες συνέπειες και διαμόρφωσε την νομική και πραγματική κατάσταση στην οποίαν περιήλθε ο αναιρεσίοντας κατόπιν της υλοποίησης της πιο πάνω απόφασης η οποία είχε επιβληθεί ως όρος προς τις Κυπριακές Αρχές.
- ii. Ως η ίδια η απόφαση του Δικαστηρίου αποκαλύπτει (σκέψη 54), το Δικαστήριο ερμήνευσε το γράμμα της προσβαλλόμενης Δήλωσης (κατά τρόπο προφανώς εσφαλμένο) υπό το φως των σκέψεων 41-45 και 46-50 και 51-53 της απόφασης κατά τρόπο ώστε να υιοθετήσει τη θέση των αναιρεσιβλήτων, η οποία στην ουσία υποστηρίζει την αυθαίρετη θέση ότι ο μόνος ο οποίος ευθύνεται για την απομείωση των καταθέσεων είναι η Κυπριακή Δημοκρατία.

3. **Τρίτος λόγος** αντλούμενος από το γεγονός ότι το Δικαστήριο κατά τρόπο νομικώς εσφαλμένο δεν εξέτασε το νομικό και/ή τον πραγματικό δεσμό μεταξύ των αναιρεσιβλήτων και της Ευρωομάδας, δεν αποφάσισε επί του θέματος της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της απομείωσεως ως πράξης εκτελέσεως και της προγενέστερης αποφάσεως περί τούτου ούτε και εξέτασε ποίος ήταν ο αληθής υπεύθυνος της αποφάσεως περί απομείωσεως καταθέσεων με βάση την Αρχή του Legal causation και το κριτήριο του αληθούς υπαιτίου (true author test).

(α) Οι πιο πάνω παραλείψεις του Δικαστηρίου ήταν καθοριστικές για την τύχη της υποθέσεως καθότι πλημμελώς εθεώρησε ότι οι αναιρεσιβλητοί δεν είχαν προκαλέσει ούτε εκδώσει ούτε είχαν επιβάλει την απομείωση ως όρο για την παροχή βοήθειας (assistance) προς την Κυπριακή Δημοκρατία μέσω της Ευρωομάδας ανεξαρτήτως του τύπου τον οποίο ενεδύθη η απόφαση της.

πρωτοτύπο
original

(β) Δεν προσεγγίστηκε με επάρκεια ή και καθόλου ούτε και αποτιμήθηκε νομικώς αυτό που η ίδια η απόφαση του Δικαστηρίου περιέχει στη σκέψη 61, ότι δηλαδή στο παράρτημα της προσβαλλόμενης Δηλώσεως περιέχοντο κατηγορηματικές διατυπώσεις περί της τύχης της Λαϊκής Τράπεζας, περί της ανακεφαλαιοποίησης της Τράπεζας Κύπρου μέσω της μετατροπής των μη εξασφαλισμένων καταθέσεων σε μετοχές κ.α. Εάν το Δικαστήριο ερμήνευε ορθώς αυτό το οποίο το ίδιο είχε εντοπίσει και επισημάνει, θα κατέληγε ότι αυτό το οποίο η ίδια η Ευρωομάδα περιέλαβε στο παράρτημα της προσβαλλόμενης Δηλώσεως ημερομηνίας 25 Μαρτίου 2013 εφαρμόστηκε πλήρως και ανεπιφύλακτα κατά την απομείωση των καταθέσεων.

(γ) i. Το γεγονός ότι το ίδιο το Δικαστήριο είχε επισημάνει στη σκέψη 43 και επέκεινα της απόφασης ότι δεν είχαν μεταβίβαστεί αρμοδιότητες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας στην Ευρωομάδα, θα έπρεπε να το είχε οδηγήσει στο αναπόδραστο συμπέρασμα ότι η μη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων αποδείκνυε ή παρείχε ασφαλείς ενδείξεις ότι η αποφασιστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας επί θεμάτων του ΕΜΣ και των παρεμφερών αρμοδιοτήτων παρέμενε αδιαμφισβήτητη.

ii. Σε αυτό το συμπέρασμα θα έπρεπε να είχε καταλήξει το Δικαστήριο εάν ερμήνευε και αποτιμούσε ορθώς και το γεγονός όπως το ίδιο το Δικαστήριο σημειώνει στις σκέψεις 4-7 της απόφασης του, ότι δηλαδή:

- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέγραψε το Μνημόνιο Κατανόησης (MK) εξ' ονόματος του ΕΜΣ,
- το Συμβούλιο των Διοικητών εγκρίνει κατά πάγια τακτική τη Συμφωνία για διευκόλυνση χρηματοπιστωτικής συνδρομής,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα είναι επιφορτισμένη με την παρακολούθηση της συμμόρφωσης προς τους όρους που συνοδεύουν τη διευκόλυνση χρηματοπιστωτικής συνδρομής, οι οποίοι είχαν

ωτούπου
original

επιβληθεί μέσω της προσβαλλόμενης Δηλώσεως της Ευρωομάδας ημερομηνίας
25 Μαρτίου 2013

Τα πιο πάνω θα έπρεπε να είχαν οδηγήσει το Δικαστήριο στο συμπέρασμα ότι στην παρούσα υπόθεση η ζημιά που υπέστη ο αναιρεσίων οφειλόταν στις πράξεις και αποφάσεις των αναιρεσιβλήτων μέσω του τρόπου ενεργείας που οι ίδιοι επέλεξαν μέσω της Ευρωομάδας.

(δ) Από τη γενικότερη οικονομία της υποθέσεως προκύπτει και ο περαιτέρω ισχυρισμός ότι η ορθή ερμηνεία του Ευρωπαϊκού Δικαίου, επιβάλλει όπως η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα – όπως και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή – θα πρέπει να ενεργούν κατά τρόπο σύμφωνο προς τη Συνθήκη και τα Πρωτοκόλλα αυτής και το Δευτερογενές ή Παράγωγο Δίκαιο (Derivative) εξουσίες, καθήκοντα και υποχρεώσεις. Οφείλουν ιδίως να δρουν μέσα στα πλαίσια της νομιμότητας, την οποία καθορίζουν τα πιο πάνω νομοθετικά κείμενα. Τυχόν άσκηση αρμοδιοτήτων ή εξουσιών πέραν των προβλεπομένων ως ανωτέρω αποτελεί άσκηση εξουσίας καθ' υπέρβαση και ενέργειες πέραν των νομίμως εξουσιοδοτουμένων οι οποίες οδηγούν στην ακύρωση τους λόγω παρανομίας.

4. Τέταρτος λόγος αντλούμενος από το γεγονός ότι ο αναιρεσίων έχει καταδικαστεί στα έξοδα της υποθέσεως.

Αφ' ης στιγμής γίνει δεκτή το παρών ένδικο διάβημα, ο αναιρεσίων δεν έχει ηττηθεί εν τη εννοίᾳ του άρθρου 87, παρ. 2 του Κανονισμού Διαδικασίας και, ως εκ τούτου δεν θα πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα της παρούσης αλλά και πρωτοδίκως.

Πίστον αντίγραφο του πρωτοτύπου
True copy of the original

27 Φεβρουαρίου 2015

Οι Πληρεξούσιοι Δικηγόροι

Πίστον αντίγραφο του πρωτοτύπου
True copy of the original

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1.

ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟ

Εγώ ο **Μαρίνος Νικολάου**, Μετεώρων 3, 2032 Στρόβολος, Κύπρος

Με την παρούσα εξουσιοδοτώ τους κ.κ. **ΕΥΣΤΑΘΙΟ Κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ**,
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ Ε. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ και **ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΛΙΑΣΙΔΟΥ**, Δικηγόρους,
Λεωφ. Στασίνου & Κρήτης 2. 3^{ος} όροφος, 1060 Λευκωσία – Τ.Θ. 21182, 1503
Λευκωσία

να με εκπροσωπούν όλοι μαζί και ο κάθε ένας ξεχωριστά ενώπιον του
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ (EUROPEAN COURT OF JUSTICE)
στο Λουξεμβούργο, στη διαδικασία εφέσεως/αναιρέσεως εναντίον της απόφασης
του Γενικού Δικαστηρίου ημερομηνίας 16.10.2014 στην προσφυγή αρ. T-331/13
καθώς και σε οποιαδήποτε μεταγενέστερη διαδικασία σχετικά με την
έφεση/αναίρεση η οποία θα υποβληθεί κατά της ως άνω απόφασης του Γενικού
Δικαστηρίου.

9 Δεκεμβρίου 2014
Λευκωσία, Κύπρος

ΜΑΡΙΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Αποδεχόμαστε την πληρεξουσιότητα

Ευσταθίου Κ. Ευσταθίου

Κωνσταντίνου Κ. Ευσταθίου

Κατερίνα Λιασίδη
(υπογραφή του εκπροσώπου)

Πίστον αντίγραφο του πρωτότυπου
True copy of the original